

Sobota 21. týždňa v Cezročnom období: obchodovať s našimi talentami

Komentár na sobotu 21. týždňa v Cezročnom období. „Každému podľa jeho schopností“. Boh nenecháva nikoho bez talentov, ale tieto talenty sú odrazom jeho osobnej lásky ku každému z nás. Je v našich rukách, aby sme s nimi pracovali tak, aby prinášali hojné ovocie.

Evanjelium (Mt 25, 14-30)

Ježiš povedal svojim učeníkom toto podobenstvo:

„Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. Ten, čo dostal päť talentov, hneď šiel, obchodoval s nimi a získal ďalších päť. Podobne aj ten, čo dostal dva, získal ďalšie dva. Ale ten, čo dostal jeden, šiel, vykopal jamu a peniaze svojho pána ukryl.

Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: „Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal.“ Jeho pán mu povedal: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdí do radosti svojho pána.“ Predstúpil ten, čo dostal dva talenty, a vravel: „Pane, dva talenty si mi odovzdal a hľa, získal som ďalšie

dva.‘ Jeho pán mu povedal: ,Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojski do radosti svojho pána.‘

Predstúpil aj ten, čo dostal jeden talent, a hovoril: ,Pane, viem, že si tvrdý človek: žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nerozsýpal. Bál som sa, a preto som išiel a ukryl tvoj talent v zemi. Hľa, tu máš, čo je tvoje.‘ Jeho pán mu povedal: ,Zlý a lenivý sluha! Vedel si, že žnem, kde som nesial, a zbieram, kde som nerozsýpal? Mal si teda moje peniaze dať peňazomencom a ja by som si bol po návrate vybral, čo je moje, aj s úrokmi. Vezmite mu talent a dajte ho tomu, čo má desať talentov.

Lebo každému, kto má, ešte sa pridá a bude mať hojne. Ale kto nemá, tomu sa vezme aj to, čo má. A neužitočného sluha vyhodte von do tmy; tam bude plač a škripanie zubami.““

Komentár

Podobenstvo, ktoré nám pripomína evanjelium dnešnej svätej Omše, nás nabáda zamyslieť sa nad niektorými aspektmi Božích darov a našej odpovede. Nikto nemôže tvrdiť, že mu úplne chýbajú ľudské dary aj Božie milosti. A v tomto smere je veľmi dôležité neporovnávať sa s inými a nemyslieť si, že sa nám stala krivda, pretože nemáme to, čo si myslíme, že majú iní. Každý z nás je neopakovateľný, každý z nás je predmetom osobnej Božej lásky.

Naša vlastná história, ktorú má Boh pred očami prítomnú v celej jej šírke, umožňuje hovoriť o schopnostiach: o tých, s ktorými sme takpovediac začali svoju cestu, a o tých, ktoré na ceste svojimi rozhodnutiami podporujeme alebo obmedzujeme. A to je niečo vzácne, o čom treba

uvažovať: že náš život nie je napísaný, že my sme jeho skutočnými protagonistami, že prítomnosť Boha v nás, ktorá nás osvecuje, navrhuje, posúva, posilňuje, utešuje, uzdravuje, je to, čo nám umožňuje prevziať kormidlo, byť skutočnými protagonistami našej existencie.

Veľkosť ľudskej osoby sa nerovná prijatým darom. Sú ľudia, ktorí veľa dostali a veľa odpovedali na milosti, ale sú aj ľudia, ktorí veľa dostali a málo odpovedali na milosti, rovnako ako sú ľudia, ktorí dostali menej a veľa odpovedali na milosti. V každom prípade, tak málo a tak veľa v prijatých daroch sa nedá oceniť naším bežným spôsobom merania a oceňovania vecí. To, čo robí človeka veľkým a čo premieňa svet, je totiž viera, ktorá pôsobí prostredníctvom lásky. A práve to chýbalo tomu, kto dostal talent.

Všetci sme schopní lásky. Život nám sám pomáha rozoznať, aké sú naše talenty a ako ďaleko s nimi môžeme v danom okamihu ašpirovať. Vždy však môžeme ašpirovať na lásku, a to bez miery. Pretože láska nemá žiadne hranice. Ba čo viac, Boh zväčšuje naše talenty podľa miery našej lásky. Preto je veľmi dôležité nepohrdať tým, čo dokážeme, aj keď sa to môže zdať málo v porovnaní s tým, čo robia iní. Naša cesta je osobná: je v našich rukách, aby bola veľká, pretože závisí od srdca, s ktorým po nej kráčame.

Juan Luis Caballero // Holly Stratton - Unsplash